

א) וצ"ל לנ. סוכה מ. נדרים סב: ט סוכה מ. א) נמוט יג. ושי"ג, (ד) ע"ז ו. א) (ס) סוכה יא, א) (ב) נכרות ט. ושי"ג, (ז) וינמות מ: א) ח לעיל ק: ושי"ג, (ט) צ"מ ע. (ע"ז א. א) ע"ז נכשי' כמ' סוכה כמנע פי' אחר, (ס) נד"ה וצ"ל, ט) ושי"ג, מוס' ח' צ"מ וישי' צ"ב, (ס) וע"ז מוס' מנמות סו. ד"ה זכר,

תורה אור השלם

1. וְהָיְתָה שֶׁבֶת הָאָרֶץ לְכֶם לְאֶבְלָה לָךְ וְלַעֲבָדְךָ וְלַאֲמֹתֶיךָ וְלַחֹשֶׁבֶר הַיָּרְדִים עִמָּךְ: ויקרא כה ו

גליון הש"ס

גמ' יצאו משרה ובבוסה. ע"ז נכרות דף יב ע"ב מוס' ד"ה ודלי:

לעזי רש"י

אלנפטי"ר [אנפטי"ר] רטיה. רושי"ט [רומיט"א]. סס הקאה.

רבינו חננאל

אמר רב כהנא עצים להסקה, שדחיתנה (אתה) [אותם] מלהיות בון קדושת שביעית מפני שהנאתן אחר ביעורן, נגזיא היא כו' עד הנה רבין הוא רבתי הנאתן בשעת ביעורן אבל ר' יוסי לא בעי. לאכלה ולא לעשות ממנה אפיקטויון. לע"ז הוא הקיא. ושמעתי שהוא ג' מלות אפי' טפי זון, הוציא ערוף המון, כי כן דרך כשיעדיף עליה האוכל לא תקבלנו ואז התבלבל האיטומכא ויקיא האדם.

הגזול עצים פרק תשיעי בבא קמא

סתם עצים להסקה ניתנו. ולא להאיר הלך עצים ניתנו ומעיקרא לא חל עלייהו שביעית. אבל ספיחי סטים סתמן לנציעה הלך חל עלייהו קדושה ואסירי לאחר הביעור אף להיסק. ועלי קנים וגפנים יש שאוכלין אותן ויש שמסיקין אותן הלך בטר מחשבת לקיטה אזלין:

HebrewBooks.org © Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

סתם עצים להסקה הן ועומדין אמר רב כהנא ועצים להסקה תנאי היא דתניא א"א אין מוסרין פירות שביעית לא למשרה ולא לכבוסה ור' יוסי אומר נותנין פירות שביעית לתוך המשרה ולתוך הכבוסה מאי טעמא דרבנן אמר קרא ולאכלה ולא למשרה ולא לכבוסה ורבי יוסי אומר אמר קרא לכם לכל צרכיכם ורבנן נמי הכתיב לכם לכם דומיא דלאכלה במי שהנאתו וביעורו שוין * יצאו משרה וכבוסה שהנאתן אחר ביעורן ור' יוסי הכתיב לאכלה אמר לך ההוא מיבעי ליה לכדתניא דתניא לאכלה ולא למלוגמא אתה אומר לאכלה ולא למלוגמא או אינו אלא לאכלה ולא לכבוסה כשהוא אומר לכם הרי כבוסה אמור הא מה אני מקיים לאכלה לאכלה ולא למלוגמא ומה ראית לרבות הכבוסה ולהוציא את המלוגמא מרבה אני את הכבוסה ששוה בכל אדם ומוציא אני את המלוגמא שאינו שוה בכל אדם כמאן אולא הא דתניא לאכלה ולא למלוגמא לאכלה ולא לזילוף לאכלה ולא לעשות ממונה אפיקטויון כמאן בר' יוסי דאי כרבנן איכא נמי משרה וכבוסה: רבי יהודה אומר אם השבח כו': (סימן סבן) * יתיב רב יוסף אחורי דרבי אבא קמיה דרב הונא ויתיב רב הונא וקאמר הלכה כרבי יהושע בן קרחה והלכה כרבי יהודה * אהדרינהו רב יוסף לאפיה אמר בשלמא רבי יהושע בן קרחה אצטריך סלקא דעתך אמינא * יחיד ורבים הלכה כרבים קמ"ל הלכה כיוחיד ר' יהושע בן קרחה מאי היא דתניא רבי יהושע בן קרחה אומר ימלוה בשטר אין נפרעין מהן מלוה על פה נפרעין מהן מפני שהוא כמזיל מידם אלא הלכה כר' יהודה למה לי מחלוקת ואחר כך סתם היא * ומחלוקת ואח"כ סתם הלכה כסתם מחלוקת בבבא קמא * לצבוע לו אדום וצבעו שחור שחור וצבעו אדום רבי מאיר אומר נותן לו דמי צמרו רבי יהודה אומר אם השבח יתר על הציאה נותן לו את הציאה ואם הציאה יתירה על השבח נותן לו את השבח וסתם בבבא מציעא דתנן * כל המשנה ידו על התחתונה * וכל החזור בו ידו על התחתונה ורב הונא אצטריך סלקא דעתך אמינא אין סדר למשנה וסתם ואחר כך מחלוקת היא ורב יוסף אי הכי כל מחלוקת ואח"כ סתמא נימא אין סדר למשנה וסתם ואת"כ מחלוקת היא ורב הונא כי לא אמרינן אין סדר למשנה בהדא מסכתא אבל בתרי מסכתות אמרינן ורב יוסף כולה נזיקין הדא מסכתא היא ואיבעית אימא משום דקתני לה גבי הלכתא פסיקתא כל המשנה ידו על התחתונה וכל החזור בו ידו על התחתונה: תנו רבנן הנותן מעות לשלוחו ליקח

קב. ה"ג בקונטרס במס' סוכה (דף מ. וס"ט) אמר רב כהנא ועצים

ההסקה תנאי היא בו'. וכן עיקר פי' כל עצים שביעית הוא פלוגמא דתנאי אי אית זהו קדושת שביעית דכיון דטעמא דשרינא להו היינו משום דהנאתן אחר ביעורן אס כן לרבי יוסי דלית ליה דרשה דהנאתו וביעורו שוה לענין פירות שביעית ה"ג לא דריש לה לענין דלא לחול קדושת שביעית ואס תאמר לר' יוסי היאך מותרין עצים באתר ישראל להסיק בהן תנור והלא יש בהן איסור שביעית לאחר הביעור וי"ל דבטלי בשאר עצים דשאר שנים ועוד וי"ל לפי גירסת הספרים ועצים להסקה תנאי היא פירוש עצים שיש בהם קדושת שביעית כגון לולב דהנאתו וביעורו שוה דסתמיה קאי לכדו כו' את הציט אס מותר להסיקו דהוי הנאה לאחר ביעורו או לא דתניא אין מוכרין פירות שביעית כו' הרי לרבנן אסור להסיקו מדי דהוי אמרנה וכניסה ולר' יוסי מותר לכל שאר עצים לדברי הכל אין צוין קדושת שביעית אלא הטעם אין מושב דריש הרי לר' יוסי דריש לכם לכל צרכיכם אפירות שביעית ולא בעי לכם דומיא דלאכלה הרי נמי לענין לחול קדושת שביעית על כל דבר שהוא לכם דמ"ש דהא כוליה חד קרא הוא והיתה שבת הארץ לכם לאכלה וגו': אין סדר * משנה. דפעמים היה שונה עלה על הסדר ושנה תמיהה שנה צ"מ ואלא כו' צ"ק אצל ודאי אח"כ סדרן רבי על הסדר כדדייק צריש (פרק) שזעוט (דף כו): מכדי תנא ממכות סקלין כו' * גבי הלכתא פסיקתא. מיתה אמאי קרי לה הלכתא פסיקתא להיא כל החזור בו ידו על התחתונה הא דפקה האומלן (כ"ג ע"ג): מוקמינן ק"ל כהמחלוקת כרבי דוסא ורבנן פליגי עליה ומוכח התם דרב לא סבר לה כרבי דוסא כההוא דכל החזור בו וי"ל דהכל סבר כאיבעית אימא דהתם דלמנר כל החזור בו ידו על התחתונה לתמיי דקמני וי"מ דקמני כל זלשון הלכתא פסיקתא דלישנא דכל החזור וכל המשנה משמע לפסוק הלכתא * הנותן מעות לשי"חו. נראה דמיידי שנותן למחצית סכר אס פחתו פחתו לו ואס הותרו הותרו לאמנע מכלל יש להציא ראייה אס אדם נותן מעות לחצירו למחצית סכר ואמר ע"מ שלא תלוס אלא על משכונות וס כנס יהא וסתם דברקע על תשנה יהא ברשותך לחייב בכל דבר ואס פחתו פחתו לך שאין זה רצית דהא הכא אס שינה מדעתו אמר אס פחתו פחתו לו אפי"ה אס הותרו הותרו לאמנע ולא הוי רצית כיון דאס לא היה משנה דעתו לא היו כולן ברשותו אלא השכר וההפסד לאמנע דכיון פלגא מלוה ופלגא פקדון:

שהנאתו שוה בכל אדם ואפילו עצים להסקה (ס"ט). מלוה בשטר אין נפרעין מהן. לפני חדיהן, מפני ששמה הוא לאחר זמן כיון אדו, דכיון דנקט ישראל שטר' עלייה, כל ששמה נוספיה מניה (ע"ז א). אהדרינהו רב יוסף לאפיה. כעס (סוכה יא). כל מחלוקת ואת"כ סתם הלכה כסתם. כל מחלוקת שנהלוק מנאס ואח"כ סתם לן בגשנתו כאלח מיהן, הלכה כמנו, דכיון דסתמיה אחר המחלוקת ש"מ דקמו רבנן נטעמיהו ומסתברא טעמיה דהאין (ע"ז א). כן שסתם אחריה מיד דאזתה מסכת, כן שסתם אחריה נמסכת דאזתה הסדר, כגון נתן נזת' לנצט דמחלוקת צ"ק וסתם צ"מ כל המשנה ידו על התחתונה, וסתם לן כר' יהודה דלמא אס השבח יתר על הציאה יתר על התחתונה, כל המשנה ידו על התחתונה. כל המשנה ידו על התחתונה ורב הונא אצטריך סלקא דעתך אמינא * יחיד ורבים הלכה כרבים קמ"ל הלכה כיוחיד ר' יהושע בן קרחה מאי היא דתניא רבי יהושע בן קרחה אומר ימלוה בשטר אין נפרעין מהן מלוה על פה נפרעין מהן מפני שהוא כמזיל מידם אלא הלכה כר' יהודה למה לי מחלוקת ואחר כך סתם היא * ומחלוקת ואח"כ סתם הלכה כסתם מחלוקת בבבא קמא * לצבוע לו אדום וצבעו שחור שחור וצבעו אדום רבי מאיר אומר נותן לו דמי צמרו רבי יהודה אומר אם השבח יתר על הציאה נותן לו את הציאה ואם הציאה יתירה על השבח נותן לו את השבח וסתם בבבא מציעא דתנן * כל המשנה ידו על התחתונה * וכל החזור בו ידו על התחתונה ורב הונא אצטריך סלקא דעתך אמינא אין סדר למשנה וסתם ואח"כ מחלוקת היא ורב יוסף כולה נזיקין הדא מסכתא היא ואיבעית אימא משום דקתני לה גבי הלכתא פסיקתא כל המשנה ידו על התחתונה וכל החזור בו ידו על התחתונה: תנו רבנן הנותן מעות לשלוחו ליקח

עין משפט נר מצוה

צד א ב ג מ"ג מ"ה מה"י שמטין הלכה מ' * צד ד מ"י פ"ט מהלכות ע"ז הלכה א סגן לאון מה טוש"ע י"ד ס"י קמח ספ"ק א: צד ה מ"י פ"ה מהלכות מכירה הלכה ד סגן עשין פב טוש"ע ח"מ ס"י ק"ט ספ"י י"א:

מוסף רש"י

סתם עצים להסקה הן ועומדין אמר רב כהנא ועצים להסקה תנאי היא דתניא א"א אין מוסרין פירות שביעית לא למשרה ולא לכבוסה ור' יוסי אומר נותנין פירות שביעית לתוך המשרה ולתוך הכבוסה מאי טעמא דרבנן אמר קרא ולאכלה ולא למשרה ולא לכבוסה ורבי יוסי אומר אמר קרא לכם לכל צרכיכם ורבנן נמי הכתיב לכם לכם דומיא דלאכלה במי שהנאתו וביעורו שוין * יצאו משרה וכבוסה שהנאתן אחר ביעורן ור' יוסי הכתיב לאכלה אמר לך ההוא מיבעי ליה לכדתניא דתניא לאכלה ולא למלוגמא אתה אומר לאכלה ולא למלוגמא או אינו אלא לאכלה ולא לכבוסה כשהוא אומר לכם הרי כבוסה אמור הא מה אני מקיים לאכלה לאכלה ולא למלוגמא ומה ראית לרבות הכבוסה ולהוציא את המלוגמא מרבה אני את הכבוסה ששוה בכל אדם ומוציא אני את המלוגמא שאינו שוה בכל אדם כמאן אולא הא דתניא לאכלה ולא למלוגמא לאכלה ולא לזילוף לאכלה ולא לעשות ממונה אפיקטויון כמאן בר' יוסי דאי כרבנן איכא נמי משרה וכבוסה: רבי יהודה אומר אם השבח כו': (סימן סבן) * יתיב רב יוסף אחורי דרבי אבא קמיה דרב הונא ויתיב רב הונא וקאמר הלכה כרבי יהושע בן קרחה והלכה כרבי יהודה * אהדרינהו רב יוסף לאפיה אמר בשלמא רבי יהושע בן קרחה אצטריך סלקא דעתך אמינא * יחיד ורבים הלכה כרבים קמ"ל הלכה כיוחיד ר' יהושע בן קרחה מאי היא דתניא רבי יהושע בן קרחה אומר ימלוה בשטר אין נפרעין מהן מלוה על פה נפרעין מהן מפני שהוא כמזיל מידם אלא הלכה כר' יהודה למה לי מחלוקת ואחר כך סתם היא * ומחלוקת ואח"כ סתם הלכה כסתם מחלוקת בבבא קמא * לצבוע לו אדום וצבעו שחור שחור וצבעו אדום רבי מאיר אומר נותן לו דמי צמרו רבי יהודה אומר אם השבח יתר על הציאה נותן לו את הציאה ואם הציאה יתירה על השבח נותן לו את השבח וסתם בבבא מציעא דתנן * כל המשנה ידו על התחתונה * וכל החזור בו ידו על התחתונה ורב הונא אצטריך סלקא דעתך אמינא אין סדר למשנה וסתם ואח"כ מחלוקת היא ורב יוסף כולה נזיקין הדא מסכתא היא ואיבעית אימא משום דקתני לה גבי הלכתא פסיקתא כל המשנה ידו על התחתונה וכל החזור בו ידו על התחתונה: תנו רבנן הנותן מעות לשלוחו ליקח

שהנאתו שוה בכל אדם ואפילו עצים להסקה (ס"ט). מלוה בשטר אין נפרעין מהן. לפני חדיהן, מפני ששמה הוא לאחר זמן כיון אדו, דכיון דנקט ישראל שטר' עלייה, כל ששמה נוספיה מניה (ע"ז א). אהדרינהו רב יוסף לאפיה. כעס (סוכה יא). כל מחלוקת ואת"כ סתם הלכה כסתם. כל מחלוקת שנהלוק מנאס ואח"כ סתם לן בגשנתו כאלח מיהן, הלכה כמנו, דכיון דסתמיה אחר המחלוקת ש"מ דקמו רבנן נטעמיהו ומסתברא טעמיה דהאין (ע"ז א). כן שסתם אחריה מיד דאזתה מסכת, כן שסתם אחריה נמסכת דאזתה הסדר, כגון נתן נזת' לנצט דמחלוקת צ"ק וסתם צ"מ כל המשנה ידו על התחתונה, וסתם לן כר' יהודה דלמא אס השבח יתר על הציאה יתר על התחתונה, כל המשנה ידו על התחתונה. כל המשנה ידו על התחתונה ורב הונא אצטריך סלקא דעתך אמינא * יחיד ורבים הלכה כרבים קמ"ל הלכה כיוחיד ר' יהושע בן קרחה מאי היא דתניא רבי יהושע בן קרחה אומר ימלוה בשטר אין נפרעין מהן מלוה על פה נפרעין מהן מפני שהוא כמזיל מידם אלא הלכה כר' יהודה למה לי מחלוקת ואחר כך סתם היא * ומחלוקת ואח"כ סתם הלכה כסתם מחלוקת בבבא קמא * לצבוע לו אדום וצבעו שחור שחור וצבעו אדום רבי מאיר אומר נותן לו דמי צמרו רבי יהודה אומר אם השבח יתר על הציאה נותן לו את הציאה ואם הציאה יתירה על השבח נותן לו את השבח וסתם בבבא מציעא דתנן * כל המשנה ידו על התחתונה * וכל החזור בו ידו על התחתונה ורב הונא אצטריך סלקא דעתך אמינא אין סדר למשנה וסתם ואח"כ מחלוקת היא ורב יוסף כולה נזיקין הדא מסכתא היא ואיבעית אימא משום דקתני לה גבי הלכתא פסיקתא כל המשנה ידו על התחתונה וכל החזור בו ידו על התחתונה: תנו רבנן הנותן מעות לשלוחו ליקח